

Panij – broj jedanaest jedanaest

Jedanaest, jedanaest: proročko svjedočanstvo Daniela i Otkrivenja

Jeff Pippenger

2025-08-09

Bio je to dugotrajan proces da dođem do ove točke u proučavanju Panija, a naslov „Jedanaest, jedanaest” ima za cilj naglasiti da je Lav iz Judina plemena uskladio i knjigu proroka Daniela i knjigu Otkrivenja kako bi izložio unutarnje i vanjske linije povijesti pečačenja Božjega naroda u jedanaestom poglavlju i jedanaestom retku. Neposredno prije nego što se vrijeme milosti zatvori dolazi zapovijed da se otpečati proročanstvo u Otkrivenju koje je bilo zapečaćeno do vremena kada su unutarnje i vanjske proročke povijesti, prikazane dvjema linijama jedanaest—jedanaest, pronađene u knjigama Daniela i Otkrivenja, postale sadašnja istina.

I reče mi: Ne zapečati riječi proroštva ove knjige, jer je vrijeme blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravednost; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,10.11.

„Vrijeme je blizu“ neposredno prije završetka vremena milosti, i „vrijeme je blizu“ kada se „Otkrivenje Isusa Krista“ otpećuje.

Otkrivenje Isusa Krista, koje mu dade Bog da pokaže svojim slugama ono što se ima uskoro zbiti; i posla ga te ga po svojem anđelu objavi svojem sluzi Ivanu, koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista, i za sve što vidje. Blažen onaj koji čita, i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže ono što je u njemu zapisano, jer vrijeme je blizu. Otkrivenje 1:1–3.

Kada Lav iz plemena Judina otpećuje „Otkrivenje Isusa Krista”, kako to čini od dolaska poruke Ponoćnoga krika u srpnju 2023., to otpećavanje uključuje objavu da je On „Palmoni”, Divni Brojitelj, odnosno Brojitelj tajni. Neprihvatanje ove istine znači pasti na kušnji koja pećati sto četrdeset i četiri tisuće.

Ja vas doista krstim vodom na pokajanje; ali onaj koji dolazi za mnom moćniji je od mene, kojemu nisam dostojan nositi obuću; on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. Njemu je vijača u ruci, i on će temeljito očistiti svoje gumno te će svoju pšenicu sabrati u žitnicu; a pljevu će spaliti neugasivim ognjem. Matej 3:11, 12.

„Koliko će brzo ovaj proces pročišćavanja započeti, ne mogu reći, ali neće dugo biti odgođen. Onaj komu je vijača u ruci očistit će svoj hram od njegove moralne nečistoće. Temeljito će očistiti svoje gumno.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Proročke crte koje poistovjećuju vrijeme pečačenja s proročkim ispitnim procesom više su nego obilne. Jasno je da se ispitni proces temelji na učenikovoj sposobnosti i vještini primjene ispravne ili pogrešne metodologije u proučavanju Božje proročke Riječi. Ta je istina također obilno iznesena u nadahnutom zapisu.

A što se tiče ove četvorice mladića, Bog im dade znanje i vještinu u svakoj knjizi i mudrosti; a Daniel je imao razumijevanje za sva viđenja i snove. A na kraju dana za koje je kralj bio odredio da ih dovedu, predstojnik nad eunusima dovede ih pred Nabukodonozora. I kralj razgovaraše s njima; i među svima njima ne nađe se nitko kao Daniel, Hananija, Mišael i Azarija; stoga stajahu pred kraljem. I u svakoj stvari mudrosti i razuma, za koju ih je kralj ispitivao, nađe ih deset puta boljima od svih vračara i zvjezdooznanača što bijahu u svem njegovu kraljevstvu. Daniel 1:17–20.

Prvotno pravilo proročkoga tumačenja jest da se istina utvrđuje na temelju svjedočanstva dvojice, a oni koji nemaju pouzdanja u to načelo sami sebe izlažu neuspjehu. Jedan dio procesa kušnje tijekom vremena pečaćenja uključuje prepoznavanje povezanosti unutarnjih i vanjskih povijesti koje u jedanaestom poglavlju i jedanaestom retku predstavljaju Daniel i Ivan.

„Otkrivenje je zapečaćena knjiga, ali je također i otvorena knjiga. Ono bilježi čudesne događaje koji se trebaju zbiti u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Učenja ove knjige određena su, a ne mistična i nerazumljiva. U njoj se preuzima ista linija proročanstva kao u Danielu. Neka je proročanstva Bog ponovio, pokazujući time da im se mora pridati važnost. Gospodin ne ponavlja ono što nema velike važnosti.“ Manuscript Releases, sv. 9, 8.

Knjige Daniela i Otkrivenja predstavljaju dva svjedoka, a sto četrdeset i četiri tisuće u jedanaestom poglavlju Otkrivenja prikazani su kao dva svjedoka. U jedanaestom retku toga poglavlja dva svjedoka, predstavljena Ilijom i Mojsijem, uskrsavaju, kao što su predloženi i Ivanom u kipućem ulju i Danielom u lavovskoj jami. Sto četrdeset i četiri tisuće predloženi su Danielom i Ivanom, a također Ilijom i Mojsijem. Da bi uspio u procesu kušnje koji proizvodi sto četrdeset i četiri tisuće, učenik mora razumjeti da se istina utvrđuje na temelju dvaju svjedoka, da knjige Daniela i Otkrivenja predstavljaju dva svjedoka te da su sto četrdeset i četiri tisuće predloženi kao Ilija i Mojsije, a također Daniel i Ivan.

Ove istine samo su kratak uzorak proročkih istina povezanih s unutarnjom i vanjskom poviješću koju predstavlja „jedanaest, jedanaest“ i u Danielu i u Otkrivenju. Kao Palmoni, Krist je vodio u usklađivanju tih dvaju odlomaka, a također i u tome da jedanaest plus jedanaest iznosi dvadeset i dva, što je pak desetina ili deseti dio od dvjesto dvadeset, što je simbol sjedinjenja božanstva s čovječtvom. Palmoni je na temelju više od dva svjedoka ustanovio da „dvjesto dvadeset“ predstavlja sjedinjenje božanstva i čovječstva, što je pak opis utjelovljenja Krista kada je na sebe uzeo palo tijelo. Time je čovječanstvu iznio primjer da je, ako su ljudi voljni ispuniti zahtjeve evanđelja, Krist voljan sjединiti svoje božanstvo s našim čovječtvom. Božanstvo i čovještvo stoga su dva svjedoka.

„Otkrivenje Isusa Krista“, koje se otvorilo neposredno prije završetka vremena milosti, uključuje i to da je Isus „Riječ“ Božja.

U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve je po njoj postalo; i bez nje nije postalo ništa što je postalo. U njoj bijaše život; i život bijaše svjetlost ljudima. I svjetlost svijetli u tami; i tama je ne obuze. Ivan 1,1–5.

Biblija je „Riječ” Božja koja, kao što Krist predstavlja sjedinjenje božanstva s čovječtvom. Biblija predstavlja dva svjedoka Staroga i Novoga zavjeta, koji su također Mojsije i Ilija u jedanaestom poglavlju Otkrivenja.

„O dvama svjedocima prorok dalje izjavljuje: ‘To su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje pred Bogom zemlje.’ ‘Tvoja riječ’, reče psalmist, ‘svjetiljka je nozi mojoj i svjetlo stazi mojoj.’ Otkrivenje 11,4; Psalam 119,105. Dva svjedoka predstavljaju Sveta pisma Staroga i Novoga zavjeta.“ Velika borba, 267.

Dva svjedoka jesu dvije masline, dva svijećnjaka te Stari i Novi zavjet, što je u odlomku predstavljeno kao „Tvoja riječ”. „Otkrivenje Isusa Krista”, koje Lav iz plemena Judina otpećuje neposredno prije završetka vremena milosti, jest „konačno umnoženje znanja” koje iskušava one koji su kandidati da budu među sto četrdeset i četiri tisuće. „Konačno umnoženje znanja” ujedno je i poruka Ponoćnoga poklika u prispodobi o deset djevica.

„Tada odgovorih i rekoh mu: Što su te dvije masline s desne strane svijećnjaka i s njegove lijeve strane? I odgovorih opet te mu rekoh: Što su te dvije maslinove grančice koje kroz dvije zlatne cijevi izlijevaju iz sebe zlatno ulje? A on mi odgovori i reče: Ne znaš li što je to? I ja rekoh: Ne, gospodaru moj. Tada reče on: To su dva pomazanika koji stoje uz Gospodara sve zemlje. Zaharija 4,11–14. Oni se izlijevaju u zlatne posude, koje predstavljaju srca živih Božjih vjesnika, koji nose riječ Gospodnju narodu u upozorenjima i usrdnim pozivima. Sama Riječ mora biti onakva kako je prikazana, zlatno ulje, izliveno iz dviju maslina koje stoje uz Gospodara sve zemlje. To je krštenje Duhom Svetim i ognjem. To će otvoriti dušu nevjernika za osvjedočenje. Potrebe duše mogu se zadovoljiti jedino djelovanjem Duha Svetoga Božjega. Čovjek sam od sebe ne može učiniti ništa da zadovolji čežnje i ispuni težnje srca.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svezak 4, 1180.

Riječ Božja jest i Biblija i Krist, a Biblija i Krist predstavljaju dva svjedoka, kao što to čini i sto četrdeset i četiri tisuće. Dva svjedoka pak predstavljaju spoj božanstva s čovječtvom. Oni također predstavljaju unutarnje i vanjske proročke povijesti. Kao svjedoci, pružili su dokaz da božanstvo sjedinjeno s čovječtvom ne griješi. Oni također predstavljaju vezu između božanstva i čovječtva. Bilo da je riječ o ljestvama, provodniku, cijevima, anđelima ili bilo kojem drugom simbolu komunikacijske veze između Boga i čovjeka, poruka koja se čovjeku prenosi uvijek je život ili smrt.

„Pomazanici koji stoje uz Gospodina sve zemlje imaju položaj koji je nekoć bio dan Sotoni kao kerubinu zaštitniku. Po svetim bićima koja okružuju njegovo prijestolje Gospodin održava stalnu vezu sa stanovnicima zemlje. Zlatno ulje predstavlja milost kojom Bog održava svjetiljke vjernika opskrbljenima, da ne bi zatреperile i ugasile se. Kad to sveto ulje ne bi bilo izlijevano s neba u porukama Božjega Duha, sile zla imale bi potpunu vlast nad ljudima.“

„Bog biva obećavašćen kada ne primamo poruke koje nam šalje. Tako odbijamo zlatno ulje koje bi On izlio u naše duše da se prenese onima koji su u tami. Kada dođe poziv: ‘Evo zaručnika, izlazite mu u susret’, oni koji nisu primili sveto ulje, koji nisu njegovali Kristovu milost u svojim srcima, uvidjet će, poput ludih djevica, da nisu spremni susresti svojega Gospodina. Oni u sebi nemaju snage pribaviti ulje, i njihovi su životi upropašteni. Ali ako se traži Božji

Sveti Duh, ako usrdno molimo, kao što je molio Mojsije: 'Pokaži mi slavu svoju', Božja će se ljubav razliti u našim srcima. Kroz zlatne cijevi, zlatno će nam se ulje prenositi. 'Ne silom ni snagom, nego mojim Duhom, veli Jahve nad Vojskama.' Primajući sjajne zrake Sunca Pravde, Božja djeca svijetle kao svjetla u svijetu." Review and Herald, July 20, 1897.

Izlijevanje Duha Svetoga zbiva se tijekom unutarnjih i vanjskih povijesti obilježenih Danielom i Otkrivenjem 11,11. U jedanaestom poglavlju Danielove knjige u jedanaestom i dvanaestom retku prikazana su „najmanje” četiri proročka lika koja treba prepoznati. Također postoje četiri koja treba prepoznati u redcima trinaest do petnaest te četiri u šesnaestom retku. Mi sada živimo upravo u toj povijesti, stoga nam, kao studentima proroštva, dolikuje razlučiti tko su simbolični likovi iz redaka jedanaest do šesnaest, jer oni predstavljaju proročku liniju koja obuhvaća skrivenu povijest četrdesetog retka istoga poglavlja.

Čini se također relevantnim utvrditi osobnosti predstavljene u povijesti četrdesetoga retka koja se otpećuje od 1989. godine.

I reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti i ubijeliti i biti okušani; a bezbožnici će činiti bezbožno, i nitko od bezbožnika neće razumjeti, ali će mudri razumjeti. Daniel 12:9, 10.

Četrdeseti redak započinje u vrijeme svršetka 1798. godine, kada je Napoleon iz Francuske odveo papu u sužanjstvo. Napoleonovo opravdanje temeljilo se na prekršenom Tolentinskom ugovoru iz 1797. godine. Bitka između Napoleona i pape prethodno je bila predočena u povijesti koja je ispunila šesti i sedmi redak jedanaestog poglavlja Daniela. Prekršeni bračni savez i poraz sjevernoga kralja od strane južnoga kralja, u ispunjenju šestog i sedmog retka, ponovili su se u povijesti 1798. godine, te time predstavljaju proročanstvo Božje Riječi u šestom i sedmom retku, kao i ispunjenje tih redaka na početku ratovanja između Ptolemeja Filadelfa, drugoga i kralja Egipta, i Antioha Teja, trećega kralja Sirije. Ptolemej je predstavljao južnoga kralja, a Antioh sjevernoga kralja.

Predskazanje tih redaka, uzeto zajedno s ispunjenjem toga predskazanja u povijesti Ptolemeja i Antioha — što je pak bilo predslika — te povijest Napoleona i pape 1798. godine pružaju tri linije koje su predslika povijesti Putina i Zelenskog u redcima jedanaest i dvanaest. Stoga je razumijevanje da vrijeme svršetka 1798. godine predstavlja povijest Napoleona i pape nepotpuno ako se na tome zaustavi. Moramo razumjeti što reci šest i sedam proriču o Napoleonu i papi, a također i što povijest Ptolemeja i Antioha naučava o tom istom razdoblju. Kada razumijemo te linije istine, tada možemo razumjeti da ta prethodna povijesna ispunjenja određuju početnu povijest četrdesetoga retka, a čineći to, ona također određuju i završetak četrdesetoga retka kada Putin, koji je bio predöčen Napoleonom i Ptolemejem — Putin koji je bio prorečen u recima šest i sedam — ispunjava retke jedanaest i dvanaest.

Važno zapažanje u vezi s proročkim odnosom između zmaja i zvijeri, kako ih Ivan identificira, ili kako ih Daniel prikazuje kao „svagdašnju žrtvu i gnusobu pustoši“, jest da su oni proročki vrlo slični. Ivan to kaže ovako.

I pokloniše se zmaju koji daje vlast Zvijeri; i pokloniše se Zvijeri govoreći: Tko je kao Zvijer? tko se može zaratiti s njom? Otkrivenje 13,4.

Štovati zmaja znači štovati zvijer, jer oboje predstavljaju religiju poganstva. Kao i Ivan, Daniel se služi „malim rogom” iz Daniela 8,9–12 da bi predstavljao i poganski i papinski Rim, premda ih jasno razlikuje time što mali rog poganskoga Rima označuje u muškom rodu, a mali rog papinskoga Rima u ženskom rodu. U sedmom poglavlju Daniel prepoznaje poganski Rim kao „drugačiji” od kraljevstava prije njega, a Daniel nadalje prepoznaje da je i papinski Rim također bio „drugačiji”. Rim, bilo poganski bilo papinski, jest drugačiji. Muški simbol Rima, koji predstavlja poganski Rim, potvrđuju Ahab i Herod. Obojica su bila oženjena simbolima papinstva. Žena je crkvenjaštvo, a muškarac je državna vlast, stoga na proročkoj razini, kada Riječ Božja govori o tome da muškarac i žena postaju jedno, ona potvrđuje stvarnost da su poganski Rim i papinski Rim u proročkom smislu vrlo slični, jer su jedno tijelo.

Odnos Francuske prema papinstvu 1798. godine predstavlja tipološku sliku odnosa Sjedinjenih Država s papinstvom kada deset kraljeva ognjem spale Rim i pojedju njegovo meso.

I deset rogova što si ih vidio na Zvijeri, oni će omrznuti bludnicu, opustošit će je i ogoliti, i jest će njezino meso te će je spaliti ognjem. Otkrivenje 17,16.

Odnos Francuske prema papinstvu, kada je 538. godine dovela papinstvo na vlast, predodražuje djelo Sjedinjenih Država u iscjeljivanju smrtonosne rane papinstva pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu.

I vidjeh drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje; imala je dva roga poput janjećih, a govorila je kao zmaj. I vrši svu vlast prve Zvijeri pred njom te navodi zemlju i one koji na njoj prebivaju da se poklone prvoj Zvijeri, kojoj bijaše izliječena smrtna rana. I čini velika znamenja, tako da i oganj spušta s neba na zemlju pred ljudima; i zavodi one koji prebivaju na zemlji znamenjima koja joj je dano činiti pred Zvijeri, govoreći onima koji prebivaju na zemlji da načine lik Zvijeri koja bijaše ranjena mačem, a osta živa. Otkrivenje 13:11–14.

„Vrijeme svršetka“ 1798. godine, u ispunjenju četrdesetoga retka, označava da je duhovnoga kralja sjevera uklonio duhovni kralj juga. Ta je proročka povijest završna povijest tisuću dvjesto šezdeset godina papinske vladavine, te su stoga proročka obilježja početka te proročke povijesti prikazana na njezinu završetku. Godine 538. četvrto kraljevstvo biblijskoga proroštva ustupilo je mjesto petome kraljevstvu biblijskoga proroštva, a 1798. godine peto kraljevstvo biblijskoga proroštva ustupilo je mjesto šestome kraljevstvu biblijskoga proroštva.

538 je također srednja prekretnica prokletstva „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest protiv sjevernoga kraljevstva Izraela, koje je započelo 723. pr. Kr., kada je Asirija odvela Efrajima u sužanjstvo. Stoga 1798. posjeduje ne samo proročke značajke 538., nego i 723. pr. Kr. Godine 723. pr. Kr. deset plemena Izraela bila su obarana od Asirije, a tisuću dvjesto i šezdeset godina kasnije, 538., poganski Rim bio je obaran od papinskoga Rima, kojega je pak Francuska oborila 1798. pri završetku „sedam vremena”.

Godine 1798. Francuska, kralj juga, svrgnula je papinstvo s prijestolja. Godine 538. Francuska, prvotni simbol raspada poganskoga Rima na deset kraljevstava, postavila je papinstvo na prijestolje. Pri nedjeljnom zakonu Sjedinjene Države ponavljaju ulogu Francuske iz 538., a kada deset kraljeva spali papinstvo ognjem i pojede njegovo meso, Sjedinjene Države ponavljaju ulogu Francuske iz 1798.

Osuda od „sedam vremena” protiv sjevernoga i južnoga kraljevstva Izraela izvršena je po kraljevstvima koja su došla sa sjevera.

Izrael je raspršena ovca; lavovi su ga otjerali: najprije ga je proždro kralj Asirije; a naposljetku mu je ovaj Nebukadnezar, kralj Babilona, polomio kosti. Jeremija 50,17.

Asirija je došla sa sjevera i osvojila deset plemena 723. pr. Kr., a Babilon je odveo Judu u sužanjstvo 605. pr. Kr. Premda je Izrael bio sjeverno kraljevstvo u odnosu na Judu, ipak su oba kraljevstva osvojili neprijatelji sa sjevera, čime su i Izrael i Juda postali južna kraljevstva u odnosu na neprijatelja koji ih je odveo u sužanjstvo. Godina 723. pr. Kr. predstavlja kralja sjevera koji osvaja južno desetostruko kraljevstvo. Godina 538. predstavlja prijelaz iz poganstva u papinstvo, a također i sjeverno kraljevstvo koje osvaja desetostruko kraljevstvo. Godina 1798. predstavlja sjevernog kralja koji biva poražen od južnog kralja koji predstavlja desetostruko kraljevstvo.

I u taj čas nastade velik potres, i deseti dio grada pade, i u potresu poginu od ljudi sedam tisuća; a ostali se prestrašišu i dadoše slavu Bogu nebeskomu. Otkrivenje 11,13.

Razdoblje prijelaza povezano s 538. godinom, kada se Rim promijenio iz poganskoga u papinski, ujedno je i promjena u osmom poglavlju Daniela s muškoga na ženski rod, što simbolički označava prijelaz s državničkog upravljanja na crkveno upravljanje. Proročanstvo o „sedam vremena” nosi obilježje „istine”, jer prvo slovo (723. pr. Kr.) prikazuje dvadeset i drugo i posljednje slovo hebrejskog alfabeta (1798.), dok trinaesto i središnje slovo predstavlja pobunu (538.). Daniel prepoznaje da je „prijestup”, simboliziran izrazom „prijestup pustoši”, bio spoj crkve i države, pri čemu je crkva upravljala tim odnosom. Taj „prijestup” predstavlja 538. godinu, koja je sredina i metaforički trinaesto slovo triju glavnih orijentira u razdoblju sedam vremena protiv deset sjevernih izraelskih plemena.

Godine 1798., u „vrijeme svršetka”, kako je izloženo u četrdesetom retku jedanaestog poglavlja Daniela, ateistička Francuska, kralj juga, zadala je smrtonosnu ranu papinstvu, kralju sjevera. Godine 1989. papinstvo je uzvratilo ateističkom kralju juga, koji je tada postao Sovjetski Savez. Ta je odmazda uključivala tajni savez između Sjedinjenih Država i Vatikana. Zbrisanje Sovjetskog Saveza 1989. završava zapisanu proročku poruku četrdesetog retka, a sljedeći redak, četrdeset i prvi, predstavlja zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama. Stoga, od sloma Sovjetskog Saveza 1989. pa do zakona o nedjelji u sljedećem retku, živimo u skrivenoj povijesti četrdesetog retka.

Četrdeseti redak započinje time što prepoznaje kralja juga i sjevera 1798. godine, a zatim 1989. godine kralja juga i sjevera, kao i treću silu predstavljenu kolima, lađama i konjanicima.

A u vrijeme svršetka kralj će ga juga napasti; a kralj će sjevera navaliti na nj kao vihor, s kolima i s konjanicima i s mnogim lađama; i ući će u zemlje, i preplaviti ih i proći preko njih.

Daniel 11,40.

U „vremenu svršetka” 1798. doslovni Napoleonov general ušao je u Vatikan te doslovno zarobio papu i utamničio ga. Godine 1989. dogodila se odmazda za 1798. Između 1798. i 1989. u povijesti su se zbili proročki prijelazi koje je važno zapaziti. Ateistička Francuska, kralj juga u vremenskom razdoblju 1798., bila je prvi duhovni kralj juga, a Rusiji Vladimira Putina suđeno je da bude posljednji. Francuska je prepoznata u Otkrivenju 11, koje sestra White izravno poistovjećuje s ateističkom Francuskom. Jedan od dvaju simbola koji poistovjećuju Francusku u 11. poglavlju jest Egipat, koji sestra White prepoznaje kao simbol ateizma. U tom je poglavlju zvijer koja izlazi iz bezdana bio ateizam koji je ušao u povijest tijekom toga vremenskog razdoblja.

Ateizam ulazi u povijest počevši s Francuskom u razdoblju 1798. godine, a do 1989. duhovni kralj ateizma postao je Sovjetski Savez. Pometanje Sovjetskog Saveza 1989. godine, kao ispunjenje tajnog saveza između pape Ivana Pavla II. i Ronalda Reagana, bilo je predloženo u desetom retku jedanaestoga poglavlja Danielove knjige, a drugo svjedočanstvo za deseti redak nalazi se u Izaijinu odlomku o dvama prokletstvima od dvije tisuće petsto dvadeset godina nad sjevernim i južnim kraljevstvima Izraela, kako je izloženo u poglavljima od sedmoga do jedanaestoga.

Stoga 1989. postaje referentna točka za razrješavanje proročkih zagonetki posljednjih dana. Tada je četrdeseti redak bio otpečaćen. Sada se može prepoznati da četrdeseti redak započinje 1798. godine i završava nedjeljnim zakonom iz četrdeset i prvog retka.

U vrijeme nedjeljnoga zakona Sjedinjene će Države progovoriti kao zmaj i okončati svoju vladavinu kao šesto kraljevstvo biblijskoga proročanstva. Svoje je vrijeme vladanja započelo 1798. godine, kada je peto kraljevstvo zadobilo smrtonosnu ranu. Godine 1798. Sjedinjene su Države donijele Zakone o strancima i pobuni, čime su tako već na samome svojem početku predložile završetak šestoga kraljevstva. Stoga je četrdeseti redak povijest Sjedinjenih Država kao šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva.

1798. godina prvo je slovo hebrejskog alfabeta, nedjeljni zakon dvadeset i drugo je i posljednje slovo hebrejskog alfabeta, a 1989. godina jest putokaz u sredini koji predstavlja pobunu simboliziranu brojem trinaest i trinaestim slovom hebrejskog alfabeta. 1989. godina predstavlja pobunu Reaganova tajnog saveza s antikristom biblijskog proroštva. 1989. godina uvodi prvoga od posljednjih osam predsjednika koji vladaju tijekom razdoblja sve veće pobune protiv Ustava. 1989. godina započela je proces kušnje među adventistima sedmoga dana, osmišljen da proizvede dvije skupine štovatelja. Vjerni su malobrojni, nevjerni su mnogi. 1989. godina predstavlja središnji putokaz četrdesetog retka i predstavlja pobunu simboliziranu trinaestim slovom. Četrdeseti redak nosi pečat „istine”.

Četrdeseti redak prikazuje kraljeve sjevera i juga koji se razlikuju od onih u povijesti na kraju retka. Također prikazuje i Sjedinjene Američke Države, koje su, prema Ivanu, lažni prorok koji zajedno sa zmajem i zvijeri djeluje kako bi poveo svijet prema Armagedonu. Kralj juga u četrdesetom retku jest zmaj, kralj sjevera jest zvijer; kola, lađe i konjanici jesu lažni prorok. Ispunjenje četrdesetog retka 1989. godine postaje važnim proročkim obilježjem za razumijevanje redaka jedanaest do petnaest. Ako niste u pravu glede 1989. godine, ne možete logično biti u pravu

ni glede povijesti u kojoj se danas nalazimo.

Od 1989. pa sve do nedjeljnog zakona, u stihovima deset do petnaest prikazana su tri posrednička rata za papinstvo. Ovi se stihovi moraju promatrati kao jedna neprekinuta povijest, jer se isti „Antioh Veliki” nalazi u tri bitke predstavljene u povijesnom ispunjenju stihova deset do petnaest.

Sve tri bitke čine jednu proročku liniju, jer je Antioh Veliki bio u svakoj od te tri bitke. Deseti redak i Izaija 8,8 pružaju dva svjedoka za ispunjenje četrdesetoga retka 1989. godine. Četrdeseti redak referentna je točka u desetome retku i u Izaiji 8,8. „Kola, lađe i konjanici” predstavljaju dva roga zvijeri iz zemlje u trinaestom poglavlju Otkrivenja. Na svršetku, kada Sjedinjene Države „progovore kao zmaj”, ta dva roga više nisu republikanizam i protestantizam. U to će se vrijeme takozvani protestanti ujediniti s katolicizmom, a ustavna republika bit će preobražena u diktaturu. U tom vremenskom razdoblju dva roga zvijeri iz zemlje bit će gospodarska i vojna snaga. U trinaestom poglavlju Otkrivenja Sjedinjene Države prisiljavaju svijet da prihvati žig zvijeri kako bi mogao kupovati i prodavati, a i pod prijetnjom smrću. Ta dva roga jesu Danielove „lađe”, koje predstavljaju gospodarsku moć, i njegovi „konjanici i kola”, koji predstavljaju vojnu snagu.

Godina 1989. utvrđuje da se, pri primjeni povijesnog ispunjenja bitaka kod Raphije i Panija u recima jedanaest do petnaest, mora uporabiti ista proročka metodologija koja je bila primijenjena za razumijevanje 1989. godine i sloma Sovjetskoga Saveza, jer je Antioh Veliki bio predstavljen u sve tri bitke prikazane u recima deset do petnaest. Antioh predstavlja silu bojnih kola, lađa i konjanika, a to je 1989. godine bio Ronald Reagan, prvi od osam predsjednika, od kojih je posljednji ujedno bio i šesti te je sada osmi koji je od sedmorice.

Prema Izaiji dvadeset i tri, papinska sila, (bludnica koja čini blud s kraljevima zemaljskim) bila bi skrivena tijekom vladavine Sjedinjenih Država kao šestoga kraljevstva biblijskoga proroštva. Godine 1989. Sjedinjene Države, koje su bile predočene Antiohom Velikom, bile su posrednička sila papinstva u njegovu ratu protiv zvijeri ateizma koja mu je 1798. zadala smrtonosnu ranu.

Tri bitke iz redaka deset do petnaest predstavljaju ratovanje između kralja sjevera, koji kao skrivena tirska bludnica upotrebljava posredničke sile dok napreduje prema obnovi svoje moći i porazu kralja bezboštva — kralja juga. Povijesna ispunjenja triju bitaka iz redaka deset do petnaest poučavaju nas da je u prvoj i posljednjoj bitci Antioh Veliki pobijedio, ali je srednju bitku izgubio. Proročke značajke godina 1989. Ronalda Reagana s papom Ivanom Pavlom II. i slomom Sovjetskoga Saveza imat će svoj pandan u posljednjoj od triju bitaka, jer su ovi redci ono što se otpećuje neposredno prije nego što se završi vrijeme milosti. Kao što je četrdeseti redak bio otpećaćen 1798., a zatim ponovno 1989., tako je taj redak bio otpećaćen na kraju, počevši u srpnju 2023.

Otkrivenje Isusa Krista biva otpećaćeno neposredno prije završetka vremena milosti, i ono uključuje najuzvišeniju istinu da je Isus prvi i posljednji te da, kao takav, uvijek predočuje svršetak početkom. Vrijeme milosti za adventizam završava pri nedjeljnom zakonu, a neposredno prije završetka vremena milosti Otkrivenje Isusa Krista biva otpećaćeno. Poruka koja završava kod zatvorenih vrata nedjeljnoga zakona jest poruka Ponoćnoga poklika, koja je u milleritskoj povijesti dovela do zatvorenih vrata 22. listopada 1844. godine. Otpećaćenje 1798. godine na početku

četrdesetoga retka, koje je ujedno i početak Sjedinjenih Država kao šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, predoznačavalo je otpečaćenje 1989. godine u sredini četrdesetoga retka i početak postupnoga završetka Sjedinjenih Država. Otpečaćenje 1798. godine, koje je predoznačavalo 1989., predstavlja dva svjedoka otpečaćenju poruke Ponoćnoga poklika 2023. godine. Ta linija, sa svoja tri međaša — 1798., 1989. i 2023. — prepoznaje unutarnje djelo očišćenja deset djevica i vanjsku liniju šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva.

Bitka iznesena u jedanaestom retku, koja se ispunila u Bitci kod Rafije kada je Antioh bio poražen od Ptolemeja, predstavlja poraz papinske posredničke sile, koja su u ovoj sadašnjoj bitci nacisti Ukrajine, udruženi sa zapadnoeuropskim globalističkim narodima koji sačinjavaju EU i NATO te su u potpunom suglasju s političkim i ekonomskim globalistima Ujedinjenih naroda. Ako je Antioh Veliki bio nazočan u sve tri bitke i predstavlja papinsku posredničku silu protiv kralja juga, kako onda to može biti Sjedinjene Države 1989., zatim Ukrajinci, kako su predloženi Bitkom kod Rafije, a potom ponovno Sjedinjene Države u Bitci kod Panija? Deseti redak ključ je za retke jedanaest do petnaest, jer njegovo ispunjenje 1989. godine pruža ilustraciju proročkih obilježja prve od triju posredničkih ratova. Koje je proročko opravdanje za poistovjećivanje Antioha s papinskom posredničkom silom, a da se pritom Sjedinjene Države ne primijene na svaku od triju bitaka?

U povijesti ukrajinskoga rata, koja je bila predložena bitkom kod Rafije, Sjedinjene Države upotrijebile su ukrajinske naciste kao svoju posredničku silu upravo u onoj povijesti u kojoj oblikuju sliku papinstva, sile koja uvijek i jedino rabi posredničke sile da za nju obavljaju njezin prljavi posao.

Da bi se odgovorilo na pitanje o posredničkim silama u redcima deset do petnaest, potrebno je proročko proučavanje obilježja Antioha kao simbola. Ratovi dijadoha bili su niz sukoba od 323. do 281. pr. Kr. među dijadozima (grčki za „nasljednici”), generalima i nasljednicima Aleksandra Velikoga, koji su se nakon njegove smrti 323. pr. Kr. borili za nadzor nad njegovim golemim carstvom. Prvi Antioh bio je Antioh I. Soter, sin Seleuka I. Nikatora, jednoga od Aleksandrovih dijadoha (nasljednika), koji je utemeljio Seleukidsko Carstvo.

Ime Antioh može se razumjeti u značenju onoga koji stoji na mjestu nekoga drugoga kako bi ga podupirao. Antioh je simbol Rima, a papinski Rim jest antikrist, koji posjeduje simboliku sličnu onoj Antiohovojoj. Ime Antioh predstavljalo je sina osnivača Seleukidskoga Carstva i, u tom smislu, Antioh je stajao na mjestu svoga oca, stajao je kao njegov opunomoćenik. Sestra White prepoznaje i Sotonu i papu kao antikrista te izjavljuje da je papa Sotonin predstavnik na zemlji. To je ime postalo istaknuto dinastičko ime u Seleukidskome Carstvu, dijelom zbog svoje povezanosti s Antiohom I. Soterom i gradom Antiohijom, nazvanim po ocu ili sinu Seleuka I. Papa je Sotonin opunomoćenik, a simbolički ime Antioh predstavlja opunomoćenika svoga oca, osnivača sjevernoga kraljevstva koji je svoju prijestolnicu smjestio u Babilonu.

Nakon smrti Aleksandra Velikoga 323. pr. Kr., njegovo se carstvo raspalo među dijadozima (nasljednicima). Pri diobi u Babilonu (323. pr. Kr.) Seleuk je isprva bio imenovan zapovjednikom konjaništva Hetajra (ugledna vojna dužnost) pod Perdikasom, namjesnikom Aleksandrova Carstva. Do 321. pr. Kr. Seleuk je bio imenovan satrapom (upraviteljem) Babilonije tijekom diobe u

Triparadisu, nakon Perdikasove smrti i daljnjih pregovora među dijadozima. Godine 316. pr. Kr. Antigon I. Monoftalm, drugi dijadoh, prisilio je Seleuka da pobjegne iz Babilona zbog Antigonove rastuće moći. Seleuk je utočište potražio kod Ptolemeja I. Sotera u Egiptu. Godine 312. pr. Kr. Seleuk se vratio u Babilon s malom vojskom koju mu je dao Ptolemej. Porazio je Antigonove snage i ponovno zauzeo Babilon, čime je označeno uspostavljanje njegova uporišta moći. Taj se događaj često smatra utemeljenjem Seleukidskoga Carstva, pri čemu se 312. pr. Kr. uzima kao početak seleukidske ere u povijesnom računanju vremena.

Ime Seleucus potječe iz grčkoga jezika i dolazi od korijena selas (σέλας), što znači „svjetlo“, „sjaj“ ili „plamen“. Ime upućuje na blistavost ili prosvjetljenje, što odgovara istaknutoj osobi poput Seleuka I. Nikatora, utemeljitelja Seleukidskoga Carstva, koji je prasluka oca koji je bio nositelj svjetla na nebu.

„Kako bi osigurala svjetovne dobitke i časti, Crkva je bila navedena da traži naklonost i potporu velikih ljudi ovoga svijeta; i, odbacivši tako Krista, bila je potaknuta iskazati odanost predstavniku Sotone — rimskom biskupu.” Velika borba, 50.

Antioh Veliki predstavlja zastupnika papinske moći, kao što papa predstavlja zastupnika Sotone. Simbolika Antioha dopušta različite zastupničke sile, kao što je bilo mnogo papa. Reagan je bio zastupnik 1989., Ukrajina je postala zastupnik Sjedinjenih Država 2014., a Trump je zastupnik u bitci kod Panija. Reagan je bio prvi, Trump je posljednji, a Zelenski je pobuna u sredini.